

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/132/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722010175
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3722010175.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Jozefa Janíka na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. januára 2023 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica a obžalovaného N. D., nar. XX.XX.XXXX v N. D., trvale bytom A. Q. XX, na verejnom zasadnutí prítomného, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 12T/50/2022 zo dňa 05.09.2022 a jednomyseľne takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste zákazu činnosti.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému N. D. pri nezmenených výrokoch o vine, o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody a o náhrade škody v rozsudku súdu prvého stupňa ukladá podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n) a § 38 ods. 3 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 1 (jeden) rok.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný N. D. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., pretože

dňa 09. septembra 2021, asi o 05.20 h, v Považskej Bystrici, riadil osobné motorové vozidlo značky Mercedes Benz, evidenčného čísla N po miestnej komunikácii ulice Q., smerom od centra mesta na sídlisko I., kde v rovnom úseku cesty so svietiacim verejným osvetlením za zníženej viditeľnosti, v blízkosti priechodu pre chodcov označeného dopravnou značkou, pri nemocnici s poliklinikou, v dôsledku nevenovania sa plne vedeniu vozidla a nesledovania situácie v cestnej premávke a v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojím schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a okolnosti možného prechádzania chodcov cez priechod pre chodcov v blízkosti nemocnice, v dôsledku jazdy rýchlosťou 77 km/h \pm 10%, teda rýchlosťou vyššou ako bola v danom úseku cesty dopravnou značkou dovolená najvyššia rýchlosť jazdy 40 km/h, vo vzdialenosti asi 10 až 12 metrov pred priechodom pre chodcov a asi 0,8 až 1 meter od stredovej čiary v jeho jazdnom pruhu, narazil ľavou prednou bočnou časťou vozidla v rýchlosti 77 km/h \pm 10% do pravej časti tela chodkyne D. D., ktorá pri dopravnej nehode utrpela pomliaždenie hlavy so stredne ťažkým otrasom mozgu, s 15 minút trvajúcim bezvedomím a aj zástavou srdcovej či dychovej činnosti, ktorá

si vyžiadala kardiopulmonálnu resuscitáciu, s podporou srdcovej činnosti masážou, tri tržné rany na hlave, a to dĺžky 6 cm a 9 cm na spánku vpravo a na obočí vpravo o dĺžke 6 cm s opuchom a krvným výronom očnénice vpravo, krvácanie pod obaly mozgu, a to pavúčnicu vľavo v oblasti čela, vpravo v oblasti čela a temena, pomliaždenie mozgu na oboch stranách spánkov, tvorbu hygromov (dutina vyplnená tekutinou), sériovú zlomeninu na 6. rebre v oblúku vpravo, dvojité zlomeniny 7. a 8. rebra vpravo a zlomenina 9. a 10. rebra vpravo s pneumothoraxom a krvácaním do pravej dutiny hrudnej s potrebou napichnutia a odsávania vzduchu a krvi hrudným drénom počas 4 dní, zlomeninu 1. a 6. rebra vľavo s krvácaním do ľavej dutiny hrudnej liečenú konzervatívne, pomliaždenie pľúc obojstranne, pomliaždenie srdca s tvorbou dočasného malého výpotku v osrdcovníku s prechodne zníženým výkonom srdca, pomliaždenie brucha, pomliaždenie pravého laloka pečene, drobné trhliny sleziny, pomliaždenie pravej ľadviny v oblasti pod kôrou s výpotkom pod obal pečene a sleziny, zlomeninu panvy na hornom a dolnom ramienku lonovej kosti obojstranne s výrazným posunutím pravej strany, s rozostúpením spony lonovej a vyklbením spojenia medzi krížovou a bedrovou kosťou vpravo vzadu a zlomeninou okraja krížovej kosti vpravo s výrazným porušením panvového kruhu, ktorý stav si vyžiadalo napravenie panvy a fixáciu zlomenín špeciálnymi dlahami a skrutkami, zlomeninu dolnej časti pažnej kosti nad lakťovým kĺbom s posunutím úlomkov a nutnosťou vykonať operáciu, a to nekrvavé napravenie a fixáciu dlahou a skrutkami, zlomeninu vnútornej časti hornej časti lakťovej kosti vpravo bez posunutia úlomkov, pomliaždenie a tržnú ranu kolena vpravo o dĺžke 12 cm, zlomeninu hornej časti predkolenia vľavo v oblasti nosnej kĺbovej plochy píšťaly zvonku vľavo s posunutím úlomkov vyžadujúcich si napravenie a fixáciu, zlomeninu hlavičky ihlice vľavo bez posunutia úlomkov, hemoragický šok, zlomeninu zubov vpredu v hornom zuboradí a zlomeninu rezákov 1,2 a očného zuba vpravo, čo si vyžiadalo lekárske ošetrovanie a práceneschopnosť s obmedzením v bežnom spôsobe života od 09.09.2021 v trvaní najmenej 6 mesiacov, spočívajúcom v hospitalizácii s operačným spôsobom liečby, v bolestivosti zranení, v sťažení hygieny a v obmedzení pohyblivosti.

Obž. N. D. porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), 16 ods. 1, 5 Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších zmien a doplnkov.

Bol za to odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n) a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 2 roky. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená aj povinnosť nahradiť škodu poškodenej D. D. vo výške 41.807,70 €. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený Milan Tomana s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania čo do výroku o treste prokurátor, ako aj obžalovaný. Obžalovaný svoje odvolanie smerujúce čo do uloženia aj trestu zákazu činnosti zhlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po jeho vyhlásení. Prokurátor zas podal odvolanie v zákonnej lehote a v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a tento úprimne oľutoval. Rovnako poukázal na skutočnosť, že počas celého konania spolupracoval s orgánmi činným v trestnom konaní a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, čo aj súd prvého stupňa zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť. Pripísal sa tiež o odstránenie škodlivých následkov trestného činu, uzatvoril s poškodenou dohodu o náhrade škody a urobil všetky potrebné kroky k tomu, aby jej bola nahradená škoda. Poškodenej sa aj viackrát ospravedlnil, svoje konanie aj pred ňou úprimne oľutoval, pričom poškodená toto jeho ospravedlnenie prijala. V uzatvorenej dohode o náhrade škody sa aj poškodená prihovára za to, aby mu nebol uložený trest zákazu činnosti. Pokiaľ ide o uložený trest zákazu činnosti, považuje ho za neprimerane prísny, uložený nad rámec zásady primeranosti trestu. Poukázal na svoje osobné pomery, keď pracuje ako šofér z povolania už takmer 10 rokov a nikdy nemal žiadnu dopravnú nehodu a ani závažnejší dopravný priestupok. Z tohto dôvodu má v karte vodiča zaznamenaných viacej priestupkov ako bežný občan. Navyše má dve vyživovacie povinnosti voči maloletým deťom. Tiež sa stará o maloletú dcéru I., ktorú pravidelne vozí z Trstia do škôlky do Horného Lieskova, príp. späť domov. Trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 2 roky preto nebude slúžiť iba k prevýchove jeho osoby, ale výrazne zasiahne aj do plnenia jeho vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, nakoľko príde o prácu, ktorú vykonáva celý svoj život, a to od dospelosti a je jeho hlavným zdrojom príjmu a obživy tak

mňa, ako aj mojej rodiny. Taktiež uviedol, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku nesprávne konštatoval, že po dopravnej nehode sa mal dopustiť 9 priestupkov, čo ale nie je pravdou, keď sa dopustil len jedného menej závažného priestupku, pre ktorý mu bolo uložené napomenutie. Taktiež uviedol, že poškodená vstupovala, resp. vchádzala na vozovku z oblasti zakrytého výhľadu (spoza vozidla VW Golf), a preto ju včas nemohol zaregistrovať. Porušila tak ustanovenie § 53 ods. 1 Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Okrem toho, že bola znížená viditeľnosť a nepoužila priechod pre chodcov, bola poškodená celá oblečená v tmavom oblečení. Na záver dal do pozornosti aj viaceré rozhodnutia krajských súdov, v zmysle ktorých pri trestných činoch spáchaných vedením motorového vozidla nie je uloženie trestu zákazu činnosti obligatórne. Záverom uviedol, že v prípade uloženia trestu zákazu činnosti by s ním jeho zamestnávateľ musel ukončiť pracovný pomer, pretože nemá pre neho inú náhradnú prácu. V tejto neľahkej dobe by tak nemal viac ako 2 roky stabilný príjem potrebný aj pre plnenie jeho vyživovacích povinností. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok čo do výroku o treste a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol rozsudkom tak, že mu uloží alternatívny trest - trest povinnej práce, príp. peňažný trest, alternatívne primeraný podmienený trest odňatia slobody, a to bez trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že uložené tresty odňatia slobody a tiež zákazu činnosti považuje za neprímerane mierne a nezodpovedajúce zásadám ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák. Súd prvého stupňa mal pri určovaní druhu a výmery trestov prihliadnúť aj na to, že obžalovaný viedol motorové vozidlo za zníženej viditeľnosti, v blízkosti priechodu pre chodcov označeného dopravnou značkou, pri nemocnici s poliklinikou, kde je už v ranných hodinách väčší pohyb chodcov, čo ako miestny taxikár musel viesť, pričom v tomto čase na zastávke v smere jeho jazdy navyše stál aj autobus MHD. Obžalovaný tiež motorové vozidlo viedol v obci rýchlosťou 77 km/h ($\pm 10\%$) v úseku cesty, kde je dopravnou značkou dovolená najvyššia rýchlosť jazdy 40 km/h, teda takmer dvojnásobnou. Obžalovaný zároveň spôsobil veľmi závažný následok na zdraví poškodenej D. D. s trvalými následkami, čo vyplýva z popisu utrpených zranení, pričom tieto viedli takmer k jej smrti. Obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia od roku 2011 a v evidenčnej karte vodiča má 16 záznamov za spáchanie dopravných priestupkov, z toho 4 za prekročenie rýchlosti jazdy. Súd prvého stupňa teda dôsledne neprihliadol na závažnosť spôsobeného následku a závažnosť zavinenia spočívajúceho v závažnom porušení ustanovení zákona o cestnej premávke. Vyššie uvedené okolnosti vyvolávajú závažnú pochybnosť o spôsobilosti obžalovaného viesť motorové vozidlá, čo však súd prvého stupňa dostatočne nevyhodnotil a obžalovanému uložil tresty miernejšie, ako vo vydanom trestnom rozkaze, a to pri existencii rovnakej dôkaznej situácie. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celé výroky o trestoch a obžalovanému podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám uložil podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n) a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere najmenej 3 roky.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Obžalovaný v podstate len v celom rozsahu poukázal na písomné dôvody svojho odvolania s tým, že ak by bolo vyhovené odvolaniu prokurátora, nemal by v tejto neľahkej dobe stabilný príjem viac ako 3 roky a počas tejto doby by mu bolo znemožnené si zodpovedne plniť svoje vyživovacie povinnosti voči maloletým deťom a bez vodičského oprávnenia by nemohol ani realizovať starostlivosť o svoju maloletú dcéru. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v rámci konečného návrhu sa:

- prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry v celom rozsahu pridržavala konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania podriadeného prokurátora a tiež navrhla, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné,
- obhajkyňa obžalovaného takisto v celom rozsahu sa pridržavala konečného návrhu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania s tým, že poukázala aj na rozhodnutie iného senátu odvolacieho súdu sp. zn. 23To/50/2019 zo dňa 11.06.2019; pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, navrhla ho podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné,
- obžalovaný súhlasil s tým, čo uviedla jeho obhajkyňa a dodal, že celá situácia ho mrzí a skutku ľutuje.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (o trestoch), ako aj správnosť postupu

konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že dôvodné je len odvolanie obžalovanie, aj to iba čiastočne.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaniach vytkaná žiadna chyba a odvolací súd nezistil sám také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolaní prokurátora i obžalovaného bola primeranosť či neprimeranosť uloženého trestu najmä pokiaľ ide o uloženie či neuloženie (aj) trestu zákazu činnosti.

Súd prvého stupňa výroky o trestoch odôvodnil v podstate tým, že u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a n) Tr. zák. a naopak žiadnu priťažujúcu okolnosť, a preto vychádzal z trestnej sadzby v rozpätí 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov odňatia slobody (§ 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák.). Ďalej vzal predovšetkým do úvahy postoj obžalovaného, najmä skutočnosť, že sa priznal, trestný čin oľutoval, počas celého konania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, urobil kroky k tomu, aby poškodenej bola priznaná náhrada škody a vzhľadom aj na skutočnosť, že urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, potom (oproti trestnému rozkazu) dospel k záveru, že na jeho nápravu a ochranu spoločnosti bude postačovať uloženie podmieneného trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici (upravenej) trestnej sadzby so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, ktorým trestom sa zabezpečí aj zákonom sledovaný účel trestu. Taktiež obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pretože obžalovaný sa trestného činu dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla, keď závažným spôsobom porušil povinnosti vodiča uložené mu zákonom, rýchlosť jazdy v obci prekročil o viac ako 30 km/h, čím spôsobil u poškodenej závažný následok. Navyše súd prvého stupňa poukázal aj na to, že obžalovaný je nedisciplinovaným vodičom, keď len za posledných 5 rokov sa dopustil 18 priestupkov v doprave a väčšina z nich bola za rýchlosť jazdy a nerešpektovanie dopravného značenia. Taktiež súd prvého stupňa konštatoval, že z dopravnej nehody si obžalovaný nebral náležité ponaučenie a ďalej nerešpektoval dopravné predpisy, keď len po dopravnej nehode, ku ktorej došlo dňa 09.09.2021, sa dopustil ďalších 9 priestupkov.

Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že podľa ustálenej súdnej praxe je uložený trest neprimeraný vtedy, ak bol uložený taký druh trestu, ktorý je v zrejmom rozpore s hľadiskami určenými v zásadách ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák.

V zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), jednak aj voči ďalším potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest má vyjadrovať napokon aj morálne odsúdenie páchatel'a trestného činu. Taktiež má trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (§ 34 ods. 3 Tr. zák.).

Ďalej odvolací súd uvádza, že síce pri trestnej činnosti v doprave má uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu z pohľadu individuálnej prevencie, ako aj z pohľadu všeobecnej prevencie významný účel, pričom najmä pri porušení dôležitej povinnosti vodiča je jeho ukladanie aj v súlade s ustálenou súdnou praxou. Neuloženie tohto druhu trestu by malo prichádzať do úvahy len vo výnimočných prípadoch a po zohľadnení všetkých zásad ukladania trestov. Treba v tomto smere zohľadniť najmä okolnosti prípadu a osobu páchatel'a a takto potom posúdiť, či v konaní páchatel'a nešlo napr. o prejav hrubej vodičskej nedisciplinovanosti a či tak neexistuje dôvodná pochybnosť o jeho schopnosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlá.

V tejto súvislosti odvolací súd dospel k záveru, že niektoré okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu stíhaného skutku, významne svedčia v neprospech obžalovaného v tom smere, že na jeho prevýchovu je nevyhnutne potrebné pôsobiť aj trestom zákazu činnosti.

Obžalovaný zavinil dopravnú nehodu tým, že porušil viaceré dôležité povinnosti uložené mu podľa zákona, a to venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a jazdiť len primeranou rýchlosťou tak, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad, a neprekročiť najvyššiu dovolenú rýchlosť jazdy vozidiel určenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením.

K dopravnej nehode totiž došlo nadržanom, za zníženej viditeľnosti, na rovnom úseku veľmi frekventovanej cesty pred nemocnicou, kde sa pravidelne pohybuje väčší počet nielen vozidiel, ale aj chodcov, tiež v blízkosti priechodu pre chodcov, kedy obžalovaný prekročil na motorovom vozidle rýchlosť jazdy (znalec vypočítal, že jazdil rýchlosťou 77 km/h \pm 10%, t.j. rýchlosťou vyššou ako 40 km/h, ktorá bola v tomto úseku dovolená dopravnou značkou), pričom po zrážke musela byť poškodená aj resuscitovaná a utrpela veľmi ťažké následky na zdraví s trvalými následkami (bližšie konštatované v skutkovej vete napadnutého rozsudku).

Odvolačný súd poukazuje na ustanovenie § 53 Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, podľa ktorého:

- pri prechádzaní cez cestu je chodec povinný prednostne použiť priechod pre chodcov, miesto na prechádzanie, nadchod alebo podchod (ods. 1),
- chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť (ods. 2),
- mimo priechodu pre chodcov sa smie cez vozovku prechádzať len kolmo na jej os; chodci smú prechádzať cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonútia ich vodičov na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy (ods. 3),
- pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať; to platí na priechode pre chodcov i mimo neho (ods. 4).

Z pohľadu týchto zákonných povinností vzťahujúcich sa na chodcov a vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania odvolací súd konštatuje, že poškodená D. D. vstúpila na vozovku a následne vykonala prechod cez cestu bez nebezpečenstva vzhľadom na maximálne dovolenú rýchlosť v danom úseku cesty (40 km/h), pričom znalec vypočítal, že obžalovaný mohol zastaviť do miesta zrážky, ak by sa pohyboval maximálnou rýchlosťou 58,3 km/h (obžalovaný pred zrážkou ani nebrzdil). Chodec na základe svojich skúseností v podstate len odhaduje, ktoré vozidlo je ešte v dostatočnej vzdialenosti, že mu umožňuje bezpečne prejsť cez cestu a tak, aby nedonútil prichádzajúce vozidlá na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy. Pri tejto svojej úvahe vychádza z rýchlosti, ktorá je na danom úseku cesty zákonom dovolená. Poškodená preto nemala povinnosť predpokladať, že obžalovaný bude viesť svoje vozidlo rýchlosťou vyššou, ako bola v danom úseku cesty dovolená. Navyše poškodená nevytvorila obžalovanému svojím vstupom na vozovku a prechádzaním cez cestu ani náhlu prekážku, nakoľko pri správnej technike jazdy by zastavil do miesta zrážky, resp. by odvrátil dopravnú nehodu.

Poškodená podľa názoru odvolacieho súdu neporušila žiadnu zo zákonných povinností vzťahujúcich sa na chodcov, keď príčinou dopravnej nehody bolo predovšetkým výrazné prekročenie najvyššie dovolenej rýchlosti jazdy obžalovaného. Tu je potrebné navyše v jeho neprospech dodať, že išlo o rovný úsek veľmi frekventovanej cesty, ktorý obžalovaný veľmi dobre poznal, pretože tadiaľ podľa vlastnej výpovede prešiel do tej doby miliónkrát.

Odvolačný súd taktiež dodáva, že vo všeobecnosti platí, že ak vodič (účastník cestnej premávky) prekračuje rýchlosť jazdy, musí si byť vedomý, že jednak zabraňuje ostatným účastníkom cestnej premávky dodržať predpisy a jednak si sám sebe znemožňuje zabrániť dopravnej nehode. Od žiadneho účastníka cestnej premávky nemožno očakávať, že prispôbi svoje správanie tomu, ak sa po hlavnej ceste v obci pohybuje vodič motorového vozidla „pretekárskou rýchlosťou“ - temer raz takou rýchlosťou, ako je najvyššia dovolená rýchlosť jazdy, čo prakticky neumožňuje ostatným účastníkom cestnej premávky bezpečne používať vozovku za účelom prepravy po nej alebo prechádzania cez ňu. Obec nie je „pretekárskou dráhou“.

Práve tieto okolnosti prípadu sú takého charakteru, že je možné vysloviť záver o tom, že u obžalovaného išlo skutočne o prejav hrubej vodičskej nedisciplinovanosti a že zároveň existuje aj dôvodná pochybnosť o jeho schopnosti či spôsobilosti viesť motorové vozidlá.

Evidenčná karta obžalovaného ako vodiča totiž obsahuje viacero záznamov o spáchaní rôznych priestupkov na úseku cestnej premávky, pričom niektoré sa týkali aj prekročenia najvyššie dovolenej rýchlosti jazdy. Odvolací súd napokon dodáva, že prisvedčil odvolacej námietke obžalovaného, že po dopravnej nehode sa dopustil len jedného menej závažného dopravného priestupku, pre ktorý mu bolo uložené „len“ napomenutie (dňa 02.02.2022). Bolo tak nesprávne konštatovanie súdu prvého stupňa, že obžalovaný po dopravnej nehode spáchal až 9 takýchto priestupkov.

Za týchto okolností prípadu potom možno uzavrieť, že v konaní obžalovaného nešlo o jeho ojedinelé zlyhanie ako vodiča a protiprávne konanie obžalovaného na úseku cestnej premávky v podstate „vygradovalo“ až do trestnoprávnej roviny.

Preto odvolací súd dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovaného a na splnenie účelu trestu je skutočne potrebné osobitne pôsobiť na neho aj trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Napriek tomu, že výkon uloženého trestu zákazu činnosti bude mať konkrétny vplyv na spôsob života obžalovaného a potreby jeho blízkej osoby, tak splnenie účelu trestu si v jeho prípade skutočne vyžaduje aj výkon tohto druhu trestu.

Odvolací súd vzhľadom k zásadám ukladania trestov uvedeným v ustanovení § 34 Tr. zák. však dospel aj k záveru, že na obžalovaného bude postačovať aj výkon trestu zákazu činnosti vo výmere 1 rok, teda na samej dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, a to so zohľadnením dvoch poľahčujúcich okolností, jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti, ako aj z dôvodu, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (ktoré okolnosti mal súd prvého stupňa vo výroku o treste zákazu činnosti navyiac konkrétne uviesť, ako tak urobil v prípade výroku o treste odňatia slobody). Takto uložený trest zákazu činnosti považoval odvolací súd vzhľadom na okolnosti spáchaného trestného činu za primeraný, zákonný i spravodlivý. V tejto časti teda čiastočne vyhovel odvolaniu obžalovaného.

Na druhej strane odvolací súd ale nevyhovel odvolaniu prokurátora, keď poukazuje na ustanovenie § 355 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého pri prejednávaní vecí na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu obsiahnutými v trestnom rozkaze. Navyiac po prijatí vyhlásenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, mu súd prvého stupňa správne priznal ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ktorú skutočnosť (výraznejšiu prevahu poľahčujúcich okolností nad tými priťažujúcimi v pomere 2:0) bolo nevyhnutne potrebné „odzrkadliť“ aj vo výmere trestu v prospech obžalovaného.

Napokon pokiaľ ide o výroky o podmienčnom odklade výkonu trestu odňatia slobody a o náhrade škody v napadnutom rozsudku, odvolací súd zistil, že boli urobené s použitím príslušných zákonných ustanovení v nich uvedených a že boli správne a zákonné, a to aj s poukazom na už vyššie uvedené. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné pôsobiť na obžalovaného aj uložením podmienčného trestu odňatia slobody.

Odvolací súd na úplný záver obžalovanému pripomína, že nesplnenie čo i len niektorej z podmienok podmienčného trestu odňatia slobody môže mať pre neho následok v podobe nariadenia jeho výkonu.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. na podklade odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok v celom výroku o uloženom treste zákazu činnosti a obžalovanému sám uložil podľa § 322 ods. 3 Tr. por. miernejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 1 rok (pri nezmenených výrokoch o vine, o podmienčnom odklade výkonu trestu odňatia slobody a o náhrade škody - výrok I.). Napokon odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné (výrok II.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.